

СВІТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ

WORLD UKRAINIAN LIBERATION FRONT
FRONT DE LIBERATION UKRAINIEN MONDIAL
FRENTE MUNDIAL UCRANIO DE LIBERACION
UKRAINISCHER WELTBEFREIUNGSFRONT

140 Bathurst Street

Toronto, Ontario, Canada
M5V 2R3

Tel.: (416) 366-9350

Президія:
Executive Board:

Торонто, 24 лютого 1976 р.

Dr. R. Malaschuk
President

O. Romanyshyn, M.A.
Vice-President

W. Bezchlibnyk, B.L.S.
Secretary

О Б І Ж Н И К ч. 15/1973-78

До
Центральних і Крайових
Управ всіх Організацій
Українського Визвольного Фронту
в світі.

Справи: 1. Національні річниці в 1976 році
2. Про 10-ту Пленарну Сесію Секретаріату СКВУ
3. Акція оборони українських політв'язнів
4. Нове вартісне видання
5. Фонд Оборони України.

Дорогі Подруги і Друзі!

1. Національні річниці в 1976 році

Попередній - 1975 рік ми проголосили були роком ген. Романа Шухевича - Чупринки, у 25-річчя його геройської смерті 5-го березня 1950 року в Білогорщі біля Львова в боротьбі з московським окупантом, на пості Головного Командира УПА і Провідника Воюючої України в часі і після другої світової війни /гл. наш Обіжник ч. 11., з 19.XII.1974 р./.

Своє звернення з цієї нагоди проголосив був Провід ОУН, відповідні проголошення зробили крайові центральні ОУВФ, зробив СКВУ і також інші українські центральні громадські надбудови, і в такий спосіб вся українська спільнота в усьому західньому світі гідно й достойно вшанувала і прославила Великого Сина України - Героя і Провідника української визвольної боротьби - ген. Романа Шухевича - Тараса Чупринку.

ОУВФ в Аргентині здвинули йому тривалий пам'ятник - погруддя на площі Героїв своєї оселі "Веселка" біля Буенос Айресу, у відкритті якого в грудні минулого року взяв участь голова Президії СУВФ д-р Р. Малащук, представник УВФ з ЗСА голова Т-ва к. вояків УПА М. Ковальчин, представник УВФ з Англії містоголова ЦК СУМ Яр. Деремєнда, представник УВФ з Бразилії інж. П. Борушенко.

В 1975 році були теж і інші проголошення та відзначення теж других річниць /гл. наш Обіжник ч. 12., з 12.V.1975 р./.

В біжучому - 1976 році припадають річниці двох великих постатей української історії: 50-річчя смерті Голови Української Держави і Головного Отамана українських збройних сил сл.п. СИМОНА ПЕТЛЮРИ, що згинув з руки большевицького агента 26-го травня 1926 року на вулиці Парижу,

та 120-річчя з дня народження і 60-річчя з дня смерті у Львові поета і письменника ІВАНА ФРАНКА, одного з трійці найбільших постатей української літератури: Тарас Шевченко - Іван Франко - Леся Українка, що їй здвигнено і відкрито пам'ятник 19-го жовтня 1975 року в Торонті. Симон Петлюра належить до чотирьох найбільших постатей - провідників української визвольної боротьби нової, теперішньої доби української історії: Симон Петлюра - Євген Коновалець - Роман Шухевич-Чупринка - Степан Бандера.

Обидвом цим славним і великим постатям української історії віддамо в цьому році належну пошану і прославимо - їх і їхні діла, що на даному етапі двигнули вперед увесь український народ на шляху до його завітної мети. Вказаним ними шляхом і до тієї ж самої мети йде і сьогодні український народ на рідній землі - в Україні суцільний і не в Україні, а у всьому світі суцільно українська спільнота. Наше теперішнє історичне крокування України можна найкраще визначити коротким гаслом: **"СЛОВОМ І МЕЧЕМ!"**

Відзначаючи річниці славних українських мужів нашого минулого - ми наголошуємо теж їхнє значення і їхні ідеї в теперішній і завітній визвольній боротьбі українського народу. Вони мають стати для нас насагою до нашої дальшої праці, змагу і боротьби.

В 1976 році припадає 35-та річниця проголошення відновлення української держави 30-го червня 1941 року у Львові. Це дата, яка стоїть во углі нової сторінки української історії, ознаменованої епопеєю героїчної збройної боротьби ОУН-УПА і її прапороносцями - провідником Степаном Бандерою і ген. Романом Шухевичем-Чупринкою. Ця дата дала початок поновній безприкладній боротьбі за українську державу, що в змінених формах, на різних місцях і на різних відтинках ведеться й сьогодні, включивши молоде українське покоління.

Закликаємо всі ОУВФ у належний спосіб і у відповідній формі - святковій, маніфестаційній, демонстраційній, з відповідним змістом, наголосом, спрямуванням - відзначити згадані річниці.

Плянується відповідний виступ у 100-річчя Емського указу.

Секретаріат СКВУ проголосив на 1976 рік гасло: "За свободу Віри і Церкви в Україні" та опублікував у пресі відповідне звернення. Проголосив також заклик для відзначення 50-річчя смерті Симона Петлюри і проголосить про відзначення 120-річчя з дня народження Івана Франка. Теж і в цьому році ведемо разом з усіма відповідну дальшу акцію за Патріархат і за Патріярха УКЦ Блаженнішого Йосифа /гл. наш Обіжник ч. 13, з 5.ІХ.1975/.

1976 рік - так як і попередні роки, буде роком дальших наших акцій в обороні українських політичних в'язнів у ССРСР, наголошуючи не лише В. Мороза, але й Юрка Шухевича, Чорновола, Караванського, Світличного, Сверстюка, Калинця, Ірину Сенік, Оксану Попович, о. Романюка, Плахотнюка, Е.Нришляка і ін. Це є акція в обороні України, отже за національно-політичні права народу.

Про 10-ту Пленарну Сесію Секретаріату СКВУ

Дасмо тут таку інформацію про відбуту 10-ту Пленарну Сесію Секретаріату СКВУ, яку - вважаємо - потрібно мати членству ОУВФ у нашій праці і взаєминах з цією світовою громадською надбудовою і теж з суспільно-громадськими надбудовами в поодиноких країнах, в яких ми працюємо. До цієї нашої інформації потрібно ще додати звідомлення нашої преси.

В днях 7-8 лютого 1976 року в Торонті, Канада, відбулася Десята пленарна сесія Секретаріату СКВУ. У сесії взяли участь члени Секретаріату з Канади, Америки, Європи й Аргентини та представники українських Церков.

Після звітів Президії та Контрольної Комісії Секретаріату СКВУ розвинулася жива дискусія, яка зокрема зосереджувалася довкола бюро СКВУ

в Нью Йорку, бюджету, "Вісника" і інших видань СКВУ, та характеру СКВУ як громадської надбудови й його ролі і завдань у житті української діаспори.

В дискусії виявилось, що бюро СКВУ в Нью Йорку не співпрацює з членами Секретаріату з УККА та що деякі починання його керівника не завжди були правильні й доцільні. Про бюро треба сказати, що воно було відкрите 1.8.1975 в Нью Йорку на те, щоб стати лучником і втримувати до якоїсь міри двосторонню комунікацію між відповідними агенціями ООН та СКВУ. Для цього в минулому році зробив СКВУ старання, щоб бути прийнятим у члени однієї агенції ООН, яка за певних умов допускає членство таких організацій, які не мають піддержки держави, тобто т.зв. не урядових організацій. І саме, щоб бути визнаною такою не-урядовою організацією і бути прийнятою в члени однієї з агенцій ООН та мати і до неї пряме відношення і зв'язок при допомозі бюро в Нью Йорку, СКВУ вніс аплікацію, яку речники ООН 22-го грудня 1975 року відхилили. Причина відкинення аплікації про членство СКВУ в ООН у тому, що кожна організація - кандидат у члени мусить доказати у своїй членській заяві, що вона є не політичною, гуманітарно-допомоговою організацією. Видно, що такого доказу СКВУ не міг дати.

У зв'язку із створенням "Комісії опіки над українськими політичними в'язнями та емігрантами з ССРСР та сателітних країн" /її створено вже в січні цього року й без попереднього відома деяких членів Президії/, дискусанти ставили під сумнів потребу творити таку комісію, вказуючи на те, що в системі СКВУ є вже організації подібного характеру, як ось ЗУДАК, Комітет Мороза, Суспільна Служба, Комісія Прав Людини, і одна з них могла б задовільно повнити ролю і виконувати обов'язки новоствореної "не однієї" комісії. Зокрема вказували на ЗУДАК як на таку організацію, що могла б сповняти завдання згаданої комісії, бо за ЗУДАК-ом десятки років допомогової роботи, він має доступ до не-українських фондів і контакт з не-українськими допомоговими організаціями і має навіть членство не-урядової організації в одній з агенцій ООН.

З бюджетового звіту присутні довідалися, що СКВУ зібрав у 1975 році \$ 90.097.06 і видав \$ 91.409.41, замикаючи рік з малим недобором. І так, до каси СКВУ прийшло з членських вкладок організацій і крайових надбудов \$ 37.336.29, зі збірок \$ 45.692.95 і решта зі зворотів за "Вісник", відсотків та продажі книжок. У витратах за минулий рік найбільшу суму становили видатки на платні службовцям СКВУ, які - разом зі суспільними забезпеченнями працівників - становили \$ 31.630.17 або понад 34% всіх видатків. Другою по величині сумою у видатках було бюро СКВУ в Нью Йорку, яке лише від дня свого відкриття 1.8.75. - коштувало \$ 6.332.64.

Коли брати до уваги те, що основним завданням СКВУ є "координувати діяльність своїх членів", якими є українські крайові центральні /як КУК чи УККА/, міжкрайові надбудови крайових організацій та українські крайові організації, та що властиво всю роботу в поодиноких країнах координують крайові центральні, а роботу на місцях виконують члени відділів крайових і льокальних організацій, тоді треба ствердити, що бюджет СКВУ, що далеко стоїть від властивої праці, є великий. Для порівняння, він більший ніж бюджет КУК, УККА і інших крайових центральних репрезентацій, які ближче стоять до основної дії на місцях, координують дію багатьох своїх відділів чи організацій на великих і людних територіях, мусять самі організувати свої фінанси і властиво несуть на своїх плечах основні, якщо не всі, тягарі фінансування СКВУ.

Відома річ, що можна не одне плянувати, якщо є гроші, і що немає організацій чи навіть держав, що були б задоволені своїми річними бюджетами. Звичайно, треба плянувати й робити те, що конечно й можливе і в засягу своєї властивої діяльності, бо всього, з браку фондів, зробити не можна.

На збільшення видатків у бюджеті СКВУ впливають без сумніву різні, не завжди конкретні починання СКВУ, які вже віддавна виконує український політичний світ, і вони таки не належать до компетенцій СКВУ. Висилка меморіалу "До членів Конференції для справ безпеки й співпраці в Європі" з 8.7.75, Європейська Конференція в Гельсінках в липні 1975 року, або участь у "Сахарівських переслуханнях" у Копенгазі в жовтні м.р., куди було навіть вислано чоловіка, - не належать до засягу дії громадської надбудови, якою є СКВУ. Тут належить ще додати, що ще один меморіал від СКВУ тільки збільшує кількість меморіалів і тим ще більше вносить замішання на міжнародньому форумі, хто репрезентує кого, ніж воно було дотепер.

Вважаємо, що була непотрібною поїздка працівника бюро СКВУ в Нью Йорку на міжнародню жіночу конференцію у Мехіко, або поїздка висланника СКВУ на Сахарівські переслухання в Копенгазі, на що непотрібно було видано гроші.

В першому випадку можна було зовсім добре уповноважити одну з пань із СФУЖО бути координатором від СКВУ, тим більше, що це був Рік жінки і бодай в Році жінки не мусів мужчина очолювати жіночих делегаток на жіночу конференцію у Мехіко. Відомо, що в нас не бракує здібних жінок, і до того варт тут підмітити, що деякі жіночі представництва мали і зв'язки і піддержку деяких мексиканських організацій, яких не мав представник СКВУ. Таку піддержку і допомогу мали наші пані з ОУВФ завдяки міжнароднім зв'язкам АБН і СУВФ.

У випадку Сахарівських переслухань, було - ще далеко до визначеної дати - відомо з преси, що цими справами займаються деякі українські політичні середовища, а ще пізніше стало відомим, що для представників поневолених народів стало неможливим брати участь у цих переслуханнях. Отже оплачувати в такій ситуації висланника СКВУ не було потрібним, а було коштовним.

У дискусії над "Вісником" та іншими виданнями СКВУ підкреслювано потребу ощадності на цьому відтинку й дораджувано, щоб все, що друкується у "Віснику", поміщувати в українській пресі, що друкується в усіх українських поселеннях. На місце "Вісника" потрібно видавати не періодично інформативний матеріал про українців на різних мовах світу.

Пленарна сесія прийняла по довгій дискусії плян праці з поправками і доповненнями та бюджет СКВУ на 1976 рік. Сесія відкинула в цілості "Проект постанови 10-ої Пленарної Сесії Секретаріату СКВУ в справі збірок на потреби СКВУ", внесений Президією Секретаріату, в якому одною з точок було зобов'язання централі КУК та УККА "передати Фін. Комісії СКВУ адресарі жертводавців /платників/ на потреби КУК і УККА". В цьому проекті Президії була слідна тенденція перетворити СКВУ на ще одну організацію з індивідуальним членством, що хотіла би мати безпосередній доступ до членів інших організацій і їхніх надбудов для свого безпосереднього серед них діяння, в цьому випадку, для безпосереднього збирання від них грошей.

Пленарна Сесія прийняла до відома становище КОУГЦУ про окреме членство всіх централей поодиноких країн Європи, а не репрезентацію їх в СКВУ міжкрайовою надбудовою КОУГЦУ. Підняту делегатами з УВФ справу СУБ, як централі для Великої Британії, передано Президії Секретаріату до безпосереднього полагодження з властями СУБ-у в Лондоні.

Пленарна Сесія не заняла становища до справ помісности і Патріярхату УКЦеркви. Проект такого становища, пропонований головою Централі українців католиків Торонтської єпархії, піддержаний представниками з УВФ та деякими іншими делегатами, не був поставлений на голосування, головню з приводу іншого становища до згаданої справи і спротиву наших право-

славних братів, членів Секретаріату.

Деструктивними були, до речі - слабі, виступи молодих людей - студентів, які виступали /так себе представили/ від ЦЕСУС, в минулому дуже відомої і діяльної для української справи, світової студентської надбудови. Теж дехто з молодих виступив з закидами й необґрунтованою критикою праці і фінансів Комітету оборони Мороза, на що на місці отримав належну відсіч від молодих.

Також і на цій сесії СКВУ можна було завважити, що за звітний час не завжди праця членів Президії Секретаріату /всіх їх є 6, майже ніколи не приявний президент, бо живе у Вінніпегу, і 3 представники Церков, рідко приявні/ проходила гармонійно і згідно з вимогами статуту. Напр. в статуті під розділом VI, §. 8 а/, б/, сказано, що Секретаріат СКВУ діє як: а/ пленум і б/ президія. У звітному з діяльності Президії Секретаріату СКВУ в розділі I, написано: Засідання Президії Секретаріату СКВУ: ш и р ш і - відбуто 2 засідання, в у ж ч і - відбуто 20 засідань. Статут нічого не постановляє про ширшу й вужчу президію. На цю справу звернули увагу в дискусії делегати УВФ.

В загальному, на основі 10 Сесії можна ствердити, що СКВУ, згл. члени Президії Секретаріату в Торонті, все ще не знайшли свого русла і не схопили свого ритму як громадська надбудова. На сесії можна було неоднократно винести враження, що дехто з членів Президії і теж Секретаріату намагається будувати ще одну надрядну, самостійну організацію, з окремими фондами, доступом до рядового члена і з загально-українськими завданнями, які не кінчаються на громадському секторі, але тут і там простягаються, а то вже і встрявають, на поле дії політичного сектора, занедбуючи своє власне широке поле дії. Хоча напр. т.зв. "Політична конференція трьох" з 19.7.75 р., у наслідок вчасної інтервенції СУВФ, не була на цій сесії навіть згадувана.

Делегати УВФ брали активну участь у 10-ій Пленарній Сесії Секретаріату СКВУ, виступали і піднімали важливі справи і проблеми підзвітної і плянованої дальшої праці СКВУ та підтримували підняті добрі і правильні справи іншими делегатами. Між цими справами були: відповідні завдання і праця СКВУ, як суспільно-громадської /а не іншої/ надбудови, бюджет СКВУ, бюро СКВУ в Нью Йорку, СУБ як крайова центральна репрезентація, патріярхат УКЦеркви, допомога СКВУ Південній Америці, відзначення 120-річчя з дня народження Івана Франка та інші важливі з нашого погляду справи /гл. звітлення в "Гомоні України" з 21.2.76., в "Шляху Перемоги" і ін./.

Треба нам пам'ятати, що СКВУ є надбудовою всіх українських суспільно-громадських організацій в західному світі, і тому на його форумах слідні різні тенденції, інтенції і намагання. Завданням делегатів ОУВФ є дбати про правильність та виконання всіми в СКВУ належної цієї громадській надбудові праці. Це є теж нашим завданням у крайових громадських надбудовах в поодиноких країнах.

УВФ іде одним спільним фронтом у всіх справах і на всіх місцях.

Акція оборони українських політв'язнів

Справа українських політв'язнів у ССРСР в сімдесятих роках увійшла в нову фазу розвитку: на відміну від попередніх років вона вийшла врешті на світову арену, ставши об'єктом зацікавлення публічної opinio. Імена В. Мороза, В. Чорновола, І. Дзюби, Ю. Шухевича, Л. Плюща, Н. Строкатої і других - сьогодні вже належать світові.

Це сталося у висліді довголітнього процесу усвідомлювання західної публічної opinio і політизації всієї української громади в діаспорі. Пе-

реломовий період в обидвох процесах прийшов власне на початках сімдесятих років, а їхнє завершення - підчас світової акції оборони В. Мороза.

Свіжий поштовх для мобілізації українських сил на Заході прийшов з України, де молодші покоління українських патріотів - "шестидесятники" і "семидесятники" - підняли прапори боротьби своїх батьків і попередників, і дали приклад. Їм на допомогу прийшла українська патріотична спільнота на Заході, серед якої відіграв і відіграє передову роль Український Визвольний Фронт, беручи ініціативу в організуванні, виконності, чи в даванні всебічної підтримки допомоговим і оборонним акціям українських політв'язнів та в політичній праці в користь України взагалі.

Якщо поглянути на справу політичної активізації української спільноти в діяспорі з перспективи часу, то сьогодні /в порівнянні до минулих років/ мабуть немає ані однієї важливішої української організації, яка б у більшій чи меншій мірі не цікавилася чи не ангажувалася в згаданих акціях, чи не усвідомляла б собі потреби політичної праці в користь України. І в цій виїмковій політизації всієї української діяспори, передову роль знову відіграв УВФ, який впродовж чверть століття своїм прикладом і послідовною працею в користь України, безпосередньо чи посередньо, вказував шлях, яким повинна йти вся українська громада, - себто, щоби в своєму організованому житті ставити на першому пляні допомогу Україні і популяризацію української справи в світі. Тому, судячи по солідарній поставі української громади на Заході до подій і ситуації в Україні за останніх кілька років, можна сказати, що одне із важливих завдань УВФ серед української спільноти вже досягнуло поважних успіхів.

Треба ствердити, що сучасне ділове зацікавлення світової публічної opinii справою українських політв'язнів зродилося під тиском власне оборонних акцій і наполегливої політичної праці впродовж довгих років. А до поважних успіхів - особливо в розголошенні і розповсюдженні інформації про українських політв'язнів і про ситуацію в Україні - привела тактика постійних, послідовних і сконцентрованих акцій, перед якими поступилася в нашу користь світова публічна opinia, а в деяких випадках і Москва по відношенні до політв'язнів. Факт, що В. Мороз є сьогодні ще серед живих, можемо завдячувати власне оборонним акціям 1974-75 рр. Отже акції, котрі притягають і ділово ангажують публічну opinia /пресу, радіо, телевізю, урядові і академічні кола і звичайних громадян країн нашого поселення/, викликають певні полегші для політв'язнів, а крім цього інформують світ про боротьбу в Україні. І це є фактично найбільш безпосередня допомога, яку ми під сучасну пору можемо принести тим, які змагаються і терплять в Україні за спільні ідеали, і нашому народові.

Наголошуючи справу українських політв'язнів і ведучи різні акції в їх обороні, ми одночасно наголошуємо і актуалізуємо справу українського народу у найбільшій тюрмі народів - ССРСР, справу належних йому прав на самобутність, незалежність і державність.

Тому акції оборони українських політичних в'язнів в ССРСР, що змагаються за національні, культурні, політичні і всякі права, - за повноту прав України у своїй власній, вільній від московської окупації, самостійній державі, мусять продовжуватися далі ще з більшою наполегливістю і послідовністю, ніж дотепер. Обов'язком Українського Визвольного Фронту є подбати, щоб так було, і бути далі мотором цих акцій.

Б необхідним продовжувати акції оборони В. Мороза /котрого цього року мають перевезти до концтабору/, Ю. Шухевича, В. Черновола, о. В. Романюка, українських жінок і других, які потребують нашої постійної помічі.

Акція оборони тих, що борються, має і далі бути акцією оборони українського народу і належних йому всіх прав самостійного державного народу.

Гаслом СУВФ є: "ВСІ НАШІ СИЛИ НА ДОПОМОГУ УКРАЇНІ!"

Нове вартісне видання

В Обіжнику ч. 13. з 5.IX.1975 року, в розділі 4. "Наші видання" ми звернули Вашу увагу на газети і журнали УВФ, теж і англо-, франко- й еспаномовні, та назвали деякі з них, не називаючи всіх. Ми вказали на роль і завдання, які вони виконують в УВФ, та рекомендували поправити незадовільний існуючий стан щодо передплатників, читачів, поширення серед членства ОУВФ і української громади.

Як нам і Вам відомо, цей стан і далі незадовільний, а ми і далі, як писали в згаданому Обіжнику, - є спроможні цей стан змінити на краще. Бо ж маємо і силу і гроші і розуміння для цієї справи. Треба лише хотіти подбати!

А окрім газет і журналів, УВФ видає також книжки і книги - такі, що теж виконують своє велике завдання серед членства ОУВФ і серед широкої української громади, видає теж книжки в інших мовах, які виконують завдання серед оточуючого нас світу в цьому самому плані і для цієї самої мети.

Недавно, при кінці січня 1976 року, Ліга Визволення України і Дослідний Інститут "Студіум" в Торонті видали книгу споминів Миколи Климишина п.н. "В ПОХОДІ ДО ВОЛІ". Це перший том споминів - про ОУН і її боротьбу в 1931-1941 роках, тобто до арешту автора, тоді провідника Північної Похідної Групи ОУН, у Житомирі.

Книга має вісім розділів: "У відвічному марші поколінь" - історичне тло споминів, Ярослав Карпинець, Степан Бандера, "На Святий Хрест", "В новій тюрмі", Микола Лемик, "Куди Бог провадить" - похід Північної Похідної Групи на східні українські землі аж під Київ. Розділи поділені на 231 підрозділів.

Спомини М. Климишина - це великий образ, широке полотно, на якому барвисто й яскраво змалювано ОУН, її підпільну революційну боротьбу, її провідних і рядових членів, їхнє життя, їх діла й героїські чини, тюрми і смерть в ім'я великої ідеї - визволення України з-під ярма ворогів-окупантів. Представлено, як жили, творили, боролися і гинули ті, що для них було девізою: "Здобудеш українську державу або згинеш у боротьбі за неї!", ті, що в 1941 році відновили українську державу, що під тією самою девізою билися й гинули в УПА, що пізніше піднімали повстання в московських концтаборах. На їхній крові і жертві виросло сьогоднішнє молоде покоління, яке бореться за ту саму велику ідею - українську самобутність, незалежність і державність. Це отже книга про нас, про наших друзів, про нашу боротьбу, про ті недавні буремні роки, коли ми ставили на карту все, що мали - свою молодість, кров і життя, за найвищий ідеал нашого народу.

Вступне слово до книги споминів Климишина написав д-р Б. Стебельський, введення написав автор. Книга має 430 сторінок, в тексті поміщено 38 знімок, показник імен - 275, резюме в англійській мові.

Треба сподіватися, що цю книгу з зацікавленням прочитають учасники і співучасники змагу й боротьби ОУН в тих роках, сини й дочки тих батьків-борців, що боролися в тих важких і складних часах, а теж і кожен українець, що живе життям і боротьбою українського народу та з пієтизмом і пошаною ставиться до кращих синів народу, що віддавали все, включно з життям, за визволення України.

Увесь наклад у твердій оправі з золотистими відтисками. Ціна \$ 15.00.

Закликаємо ОУВФ у всіх країнах замовляти цю книгу для своїх відділів.
Адреса:

LUV або "STUDIUM" Research Institute
140 Bathurst Street
TORONTO, Ontario, C a n a d a,
M5V 2R3

ФОНД ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Акція збірки на Фонд Оборони України, започаткована на Другому З'їзді Світового Українського Визвольного Фронту 30-31 жовтня 1973 року, є нашою перманентною збіркою. Її метою є зібрати відповідні до великих потреб і вимог української визвольної справи грошові фонди та віддати їх на побудову тривалої фінансової бази для розгорнення праці для оборони і визволення України на всіх відтинках, у всіх її виявах і в кожному напрямі. ФОУ призначений головно на фінансування міроприємств спрямованих в Україну.

В Обіжнику СУВФ ч. 13. з 5.IX.1975 р. був поданий загальний підсумок збіркової акції ФОУ за станом на кінець м. серпня того року в 9 країнах нашого поселення. На той час вся зібрана й деклярована сума виносила кругло \$ 508.000. До половини лютого 1976 року ця сума піднеслася до кругло \$ 520.000, тобто за майже пів року ми спромоглися зібрати всього 12.000 доларів. Коли до того додати, що в збіркову акцію включилися досі всього ок. 3.900 осіб і ок. 290 клітин ОУВФ, то матимемо образ, який ніяк не може теж і нам самим заімпонувати, бо подані цифри далеко не є показником нашої сили, наших можливостей і спроможностей. Як бачимо, по першому спалаху й ентузіязмі 1974 року настав загальний спад і колеса збіркової акції почали помітно сповільнювати свої обороти. Могло б це виглядати на спалах солом'яного вогню, але ми знаємо з досвіду довгих десятиріч, що така постава ніколи не була і не є характеристичною для тисячів і десятків тисяч нашого членства і великого круга прихильників У. В. Фронту. Члени УВФ завжди йшли і йдуть шляхом праці, змагу, боротьби і найвищої жертвовності, це є люди витривалого маршу та довгого віддиху. Це є ті високі прикмети, якими ми завжди вирізнялися в минулому - в найтяжчих часах, і тепер, серед українського народу і серед всієї громади. Довгі роки життя на чужині могли дещо послабити нашу поставу, однак не настільки, щоб ми не змогли досягнути поставлену перед собою мету і виконати взяте на себе завдання.

Як досі, чимало наших членів склали свої датки на ФОУ в сумі по \$ 1.000 чи 500, а найбільше по 100. Деякі зобов'язалися поновлювати свій даток щороку. --Але є багато таких, які жертвували на ту ціль всього 10 чи 20 доларів. Однак найбільше є таких, які не дали ані не деклярували на ФОУ нічого. І це якраз є те слабе місце в нас, у яке ми всі тепер мусимо рішуче вдарити. Коли ми кажемо, що "настала пора серйозно і пляново скріпити і поширити акцію розбудови ФОУ", то насамперед маємо на увазі необхідність втягнути у збіркову акцію всіх без винятку наших членів і симпатиків, та всі клітини ОУВФ і сприяючих нам організацій.

Це невідкладне завдання лежить на всіх проводах ОУВФ у всіх країнах. Крли допильнуємо справи якслід, шоді зможемо до кінця 1976 року досягнути або й перевищити заплановану в 1973 р. суму одного мільйона доларів.

Ще раз і ще раз повторюємо і наголошуємо наше давніше ствердження, що "Остаточний вислід акції ФОУ буде яскравим і вірним показником вартости нашої як Організації, вартости кожної клітини і кожного члена ОУВФ".

Рік 1976-ий є присвячений пам'яті Симона Петлюри і великого українського Каменяря Івана Франка. Нехай же ж не будуть для нас порожнім звуком слова Франка, заповіт його життєвої постави: "Кожний думай, що на тобі мільйонів стан стоїть, що за долю мільйонів мусиш дати ТИ одвіт!"

Від нас усіх залежить, чи з піднесеним чолом зможемо захищувати ті слова при кінці цього Франкового Року.

За Президію С У В Ф :

Д-р Р. Малашук
голова

Інж. В. Безхлібник
секретар